

הששי, יקים אלהי השמים
פקידה לבת יעקב. ומאותו זמן
עד שיהיה לה זכירה - שש שנים
וחצי. ומאותו זמן שש שנים
אחרות, והם שבועים [ושלש]
ישתים וחצי.

בששים ושש יתגלה מלך
המשיח בארץ הגליל, וכוּכב
אחד בצד מזרח יבלע שבעה
כוכבים מצד צפון, ושלֵהבת אש
שחורה תהיה תלויה ברקיע
ששים יום, וקרבות יתעוררו
בעולם לצד צפון, ושני מלכים
יפלו באותם קרבות.

ויזדווגו כל העמים על פת יעקב
לדחות אותה [אותם] מהעולם. ועל
אותו הזמן כתוב, [ההתח] (ירמיה ל)
ועת צרה היא ליעקב וממנה
ישוע, ואז יסתימו הנפשות
מהגוף ורוצים להתחדש, וסימן
לדבר - [כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרומה
שבועים, וכתוב] (בראשית מז) כל הנפש
הבאה ליעקב מצרומה וגו', כל
נפש ששים ושש.

בשבועים ושלש כל מלכי העולם
יתפנסו לתוך העיר הגדולה של
רומי, והקדוש ברנף הוא יעורר
עליהם אש וברד ואבני אלגביש
ויאבדו מהעולם, פרט לאותם
מלכים שלא גיעו לשם ויחזרו
לעורר קרבות אחרים. ומאותו
זמן מלך המשיח יתעורר בכל
העולם, ויתפנסו עמו כמה עמים
וכמה חילות מפל סופי העולם,
וכל בני ישראל יתפנסו בכל
אותם מקומות.

עד שישלמו אותן שנים למאה.
אז וא"ו תתחבר עם ה"א, ואז
(ישעיה טו) והביאו את כל אחיכם
מכל הגוים מנחה לה' וגו'. ובני
ישמעאל (ישראל) עתידים באותו
זמן להתעורר [עליהם] עם כל עמי
העולם לבא על ירושלים,
שכתוב (זכריה יד) ואספתי את כל

באלף שתיתאף יקים אלה שמיא פקידו
לברתיה דיעקב. ומההוא זמנא עד דיהא לה
זכירה שית שנין ופלגא. ומההוא זמנא שית
שנין אחרנין ואנון שבועין (ותלת) ותרין ופלגא.
בשיתין ושית יתגלי מלפא משיחא בארעא
דגליל, וכד פכבא דבסטר מזרח
יבלע שבע פכביא מסטר צפון, ושלֵהובא
דאשא אוכמא תהא תליא ברקיעא שיתין
יומין, וקרבין יתערוון בעלמא לסטר צפון,
ותרין מלכין יפלוון באנון קרבין.

ויזדווגון פלהון עממיא על ברתייה דיעקב
לאדחייה לה (לזו) מעלמא. ועל
ההוא זמנא כתיב (ותיתה) (ירמיה ל) ועת צרה היא
ליעקב וממנה ישוע וכדין יסתימוון נפשין
מגופא ובעיין לאתחדשא, וסימניה [כל הנפש לבית
יעקב הבאה מצרומה שבועים וכתוב] (בראשית מז) כל הנפש
הבאה ליעקב מצרומה וגו' כל נפש ששים
ושש.

בשבועין ותלת כל מלכי עלמא יתפנשוון לגו
קרמא רבתא דרומי, וקדשא ברין
הוא יתער עלייהו אשא וברדא ואבני
אלגביש ויתאבדון מעלמא, בר אנון מלכין
דלא ימטון לתמן ויהדרון לאגחא קרבין
אחרנין. ומההוא זמנא מלפא משיחא יתער
בכל עלמא, ויתפנשוון עמיה כמה עמין וכמה
חילין מפל סיפיי עלמא, וכל בני ישראל
יתפנשוון בכל אנון אתרי.

עד דאשתלימו אנון שנין למאה, פדין וא"ו
יתחבר בה"א, וכדין (ישעיה טו) והביאו את
כל אחיכם מפל הגוים מנחה ליי וגו'. ובני
ישמעאל (ישראל) זמינין בההוא זמנא לאתערא
(עליהון) עם כל עמין דעלמא למיתי על ירושלים
דכתיב, (זכריה יד) ואספתי את כל הגוים אל

ירוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה וְגו'. וּכְתִיב, (תהלים ב) יִתְצַבּוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל יְיָ וְעַל מְשִׁיחוֹ. וּכְתִיב יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק יְיָ יִלְעַג לָמוֹ.

הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה וְגו'. וּכְתוּב (תהלים ב) יִתְצַבּוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ. וּכְתוּב יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק ה' יִלְעַג לָמוֹ.

לְבַתֵּר וּא"ו זְעִירָא יִתְעַר לְאַתְחַבְּרָא וּלְחַדְשָׁא נְשַׁמְתִּין דְּהוּוּ עֲתִיקִין בְּגִין לְחַדְתָּא עֲלֵמָא כְּמָה דְכְתִיב, (שם קד) יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו וּכְתִיב יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם לְאַתְחַבְּרָא כְּדָקָא יְאוּת. יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו לִנְחֻתָא לִוְן לְעֲלֵמָא וּלְמַהוּי כְּלֵהוּן בְּרִיּוּן חֲדַתִּין לְחַבְּרָא עֲלֵמִין כְּלֵהוּ פְּחַד.

אַחַר כֵּן וּא"ו קִטְנָה תִתְעוֹרֵר לְהַתְחַבֵּר וּלְחַדֵּשׁ נְשַׁמּוֹת שְׁהִיוּ יְשׁוּנוֹת כְּדֵי לְחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שם קד) יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו. וּכְתוּב יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם, לְהַתְחַבֵּר כְּרֵאוּי. יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו, לְהוֹרִיד אוֹתָם לְעוֹלָם, וְשִׁפְלָם יְהִיו בְּרִיּוֹת חֲדָשׁוֹת לְחַבֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת יַחַד.

זְכַאִין אַנוּן כָּל אַנוּן דִּישְׁתַּאֲרוּן בְּעֲלֵמָא בְּסִיפֵי אֶלְף שְׁתִּיתָאָה לְמִיעַל בְּשַׁבְתָּא, דְּהָא כְּדִין אִיהוּ יוֹמָא חַד לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי לְאַזְדוּוּגָא כְּדָקָא יְאוּת וּלְמַלְקֻט נְשַׁמְתִּין חֲדַתִּין לְמַהוּי בְּעֲלֵמָא עִם אַנוּן דְּאִשְׁתַּאֲרוּ בְּקִדְמִיתָא דְכְתִיב, (ישעיה ד) וְהָיָה הַנְּשֹׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמֵר לוֹ כָּל הַכְּתוּב לְחַיִּים בִּירוּשָׁלַם:

אֲשֶׁרֵיהֶם כָּל אוֹתָם שִׁישְׁאָרוּ בְּסוּף הָאֶלְף הַשְּׁשִׁי לְהַכְנִס לְשַׁבַּת, שְׁהָרִי אַז הוּא יוֹם אֶחָד לְקַבְ"ה לְבַדוֹ, לְהַזְדוּג כְּרֵאוּי וּלְלֻקֵּט נְשַׁמּוֹת חֲדָשׁוֹת שִׁיְהִיו כְּעוֹלָם עִם אוֹתָם שְׁנֹשְׂאָרוּ כְּרֵאוּשׁוּנָה, שֶׁכְּתוּב (ישעיה ד) וְהָיָה הַנְּשֹׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמֵר לוֹ כָּל הַכְּתוּב לְחַיִּים בִּירוּשָׁלַם.

וְהָיָה אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּהיִם נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וַאֲמַר (תהלים מד) אַתָּה הוּא מַלְכֵי וְגו'. דָּא הוּא שְׁלִימוֹ דְכָל דְרַגְיִן כְּחַדָּא דָּא בְּדָא.

וְהָיָה אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּהיִם נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וַאֲמַר, (תהלים מד) אַתָּה הוּא מַלְכֵי וְגו'. זוּהִי הַשְּׁלֻמוֹת שֶׁל כָּל הַדְּרָגוֹת יַחַד זוֹ עִם זוֹ.

צוּה יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב, כָּל אַנוּן שְׁלִיחַן דְּעִבְדֵי שְׁלִיחוּתָא (דף קיט ע"ב) בְּעֲלֵמָא דְלִיהוּי כְּלֵהוּ מַסְטְרָא דְרַחְמֵי וְלֹא לְהוּוּ מַסְטְרָא דְדִינָא, בְּגִין דְּאִית מְאָרֵי שְׁלִיחַן מַסְטְרָא דְרַחְמֵי וּמַסְטְרָא דְדִינָא קִשְׂיָא. אַנוּן שְׁלִיחַן דְּאִתְיִין מַסְטְרָא דְרַחְמֵי לָא עִבְדֵי שְׁלִיחוּתָא דְדִינָא בְּעֲלֵמָא כָּלֵל.

צוּה יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב, כָּל אוֹתָם הַשְּׁלִיחִים שְׁעוֹשִׂים שְׁלִיחוּת בְּעוֹלָם, שֶׁכְּלָם יְהִיו בְּצַד הַרְחָמִים וְלֹא יְהִיו מְצַד הַדִּין, מְשׁוּם שֶׁיֵּשׁ בְּעֲלֵי שְׁלִיחִים מְצַד הַרְחָמִים וּמְצַד הַדִּין הַקָּשָׁה. אוֹתָם שְׁלִיחִים שְׁבָאִים מְצַד הַרְחָמִים לֹא עוֹשִׂים שְׁלִיחוּת שֶׁל דִּין בְּעוֹלָם כָּלֵל.

וְאִי תִימָא הָא מְלֹאכָא דְאַתְגְּלִי לִיהַ לְכַלְעָם הָא תַּגְּנִין שְׁלִיחָא דְרַחְמֵי הָוָה וְאַתְהַפֵּף

וְאִם תֹּאמַר, הִנֵּה הַמְּלֹאךָ שֶׁהַתְּגָלָה לְכַלְעָם, הָרִי שְׁגִינוּ שְׁלִיחַת שֶׁל רַחְמִים וְהַתְּהַפֵּף לְדִין - לֹא! לְעוֹלָם לֹא מִשְׁתַּנֵּה. אֵלֹא